

**Convenție globală pentru recunoașterea
calificărilor din învățământul superior**
Paris, 25 noiembrie 2019

Convenție globală pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior

Preambul

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, convocată la Paris în perioada 12-27 noiembrie 2019, pentru cea de-a 40-a sesiune,

Inspirată de o voință comună de consolidare a legăturilor educaționale, geografice, umanitare, culturale, științifice și socioeconomice între Statele Părți și pentru a consolida dialogul dintre regiuni și împărtășirea instrumentelor și practicilor de recunoaștere,

Reamintind Convenția Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), care prevede că „scopul Organizației este de a contribui la menținerea păcii și securității consolidând, prin educație, știință și cultură, colaborarea dintre națiuni”,

Luând în considerare prevederile Cartei Națiunilor Unite din 1945, a Declarației Universale a Drepturilor Omului din 1948, a Convenției Națiunilor Unite privind statutul refugiaților din 1951 și a Protocolului din 1967, a Convenției privind statutul apatrizilor din 1954, a Convenției UNESCO împotriva discriminării în educație din 1960 și în special articolul 4a, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale din 1966 și Convenția UNESCO privind învățământul tehnic și vocațional din 1989,

Luând în considerare, de asemenea, Recomandarea UNESCO privind recunoașterea studiilor și calificărilor din învățământul superior din 1993; Recomandarea UNESCO cu privire la statutul cadrelor didactice din învățământul superior din 1997; Declarația Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene din 2007; și Recomandarea UNESCO privind știința și cercetătorii științifici din 2017,

Bazându-se pe convențiile regionale UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior,

Reafirmând responsabilitatea Statelor Părți de a promova o educație de calitate, inclusivă și echitabilă, la toate nivelurile și oportunități de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți,



Conștientă de creșterea cooperării internaționale în învățământul superior, a mobilității studenților, lucrătorilor, profesioniștilor, cercetătorilor și a cadrelor universitare, a schimbărilor în cercetarea științifică și a diferitelor moduri, metode, dezvoltări și inovații în predare și învățare,

Considerând învățământul superior, furnizat atât de instituțiile publice, cât și de cele private, ca un bun public și o responsabilitate publică și **fiind conștientă** de necesitatea de a păstra și proteja principiile libertății academice și autonomiei instituțiilor de învățământ superior,

Convinsă că recunoașterea internațională a calificărilor din învățământul superior va facilita învățarea interdependentă și dezvoltarea cunoștințelor prin mobilitatea cursanților, a învățării, a cadrelor universitare, cercetării științifice și a cercetătorilor, precum și a lucrătorilor și profesioniștilor și va consolida cooperarea internațională în învățământul superior,

Respectând diversitatea culturală dintre Statele Părți, inclusiv, printre altele, diferențele dintre tradițiile și valorile educaționale ale învățământului superior,

Dorind să răspundă nevoii unei convenții globale privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior pentru a completa convențiile regionale UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior și să consolideze coeziunea dintre acestea,

Convinsă, de asemenea, de necesitatea de a găsi soluții comune, practice și transparente pentru a îmbunătăți practicile de recunoaștere la nivel global,

Convinsă, în plus, că o asemenea convenție va permite promovarea mobilității internaționale, precum și comunicarea și cooperarea în materie de proceduri corecte și transparente de recunoaștere și asigurarea calității și integrității academice în învățământul superior la nivel mondial,

Adoptă, la 25 noiembrie 2019, această convenție.

SECȚIUNEA I. Definirea termenilor

Articolul I

În sensul prezentei convenții, se aplică următoarele definiții:

Acces (la învățământul superior): dreptul acordat oricărei persoane care deține o calificare de a aplica și de a fi luat în considerare pentru admiterea la un nivel de învățământ superior



Admitere (la instituții și programe de învățământ superior): actul sau sistemul prin care solicitanților calificați li se permite să urmeze studii într-o instituție și/sau într-un anumit program de învățământ superior

Asigurarea calității: un proces continuu de evaluare a calității unui sistem, a unei instituții sau a unui program de învățământ superior de către autoritatea sau autoritățile competente pentru a asigura părților interesate că standardele educaționale satisfăcătoare sunt menținute și îmbunătățite permanent

Autoritate competentă: persoană fizică sau entitate care are autoritatea, capacitatea sau puterea legală de a îndeplini o funcție desemnată

Autoritate competentă în materie de recunoaștere: o entitate care, în conformitate cu legile, reglementările, politicile sau practicile unui Stat Parte, evaluează calificările și/sau ia decizii în materie de recunoaștere a calificărilor

Cadrul calificărilor: un sistem de clasificare, publicare și organizare a calificărilor a cărui calitate este validată în funcție de un set de criterii

Calificare:

(a) **Calificare de învățământ superior:** orice grad, diplomă, certificat sau titlu, emise de o autoritate competentă care atestă finalizarea cu succes a unui program de învățământ superior sau validarea învățării anterioare, dacă este cazul

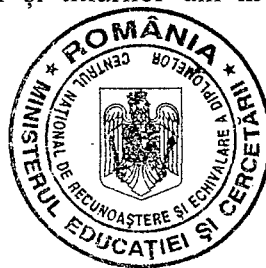
(b) **Calificarea care dă acces la învățământul superior:** orice grad, diplomă, certificat sau titlu, emise de o autoritate competentă și care atestă finalizarea cu succes a unui program de învățământ sau a validării învățării anterioare, după caz, și care oferă titularului calificării dreptul de a fi luat în considerare pentru admiterea în învățământul superior

Cerințe:

(a) **Cerințe generale:** condiții care trebuie îndeplinite pentru accesul în învățământul superior sau la un anumit nivel din cadrul acestuia sau pentru obținerea unei calificări de învățământ superior de un anumit nivel

(b) **Cerințe specifice:** condiții, care trebuie să fie îndeplinite, pe lângă cerințele generale, pentru admiterea la un anumit program de învățământ superior sau pentru obținerea unei calificări specifice de învățământ superior într-un anumit domeniu de studiu

Convenții regionale de recunoaștere: Convențiile UNESCO privind recunoașterea calificărilor din învățământul superior din fiecare dintre regiunile UNESCO, în special Convenția internațională cu privire la recunoașterea studiilor, diplomelor și titlurilor din învățământul superior din statele arabe și europene riverane Mării Mediterane



Diferențe substanțiale: deosebiri semnificative între calificarea din străinătate și calificarea din Statul Parte atât de importante încât, cel mai probabil, l-ar împiedica pe solicitant să reușească în activitatea dorită, cum ar fi, în special, continuarea la studii, activități de cercetare sau oportunități de angajare

Diploma comună internațională: un tip de diplomă care atestă educația transfrontalieră; o singură diplomă recunoscută și/sau autorizată și conferită în comun de cel puțin două instituții de învățământ superior aparținând mai multor țări, la finalizarea unui program integrat, coordonat și oferit în comun

Educație transfrontalieră: orice modalitate de învățare care implică circulația, peste granițele Statelor Părți, a persoanelor, cunoștințelor, programelor, furnizorilor și programelor de studii, incluzând, în special, programe de diplome comune internaționale, educație transnațională, educație extrateritorială și educație fără frontiere beneficiind de asigurarea calității

Evaluare: aprecierea calificărilor, studiilor parțiale sau a învățării anterioare ale unui aplicant de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere cu rol în evaluarea calificărilor

Instituție de învățământ superior: instituție care furnizează învățământ superior, recunoscută de către autoritatea competentă a unui Stat Parte, ca aparținând sistemului său de învățământ superior

Învățare anterioară: experiențe, cunoștințe, abilități, atitudini și competențe pe care o persoană le-a dobândit ca rezultat al învățării formale, nonformale sau informale, care sunt evaluate prin raportare la un anumit set de norme, obiective sau rezultate ale învățării

Învățare formală: învățare derivată din activități desfășurate într-un cadru de învățare structurat, care conduce la o calificare formală și care este furnizată de o instituție de învățământ recunoscută de către autoritățile competente ale unui Stat Parte să furnizeze acest tip de învățare

Învățare informală: învățare care se realizează în afara sistemului de educație formală și care rezultă din activități din viața de zi cu zi legate de muncă, familie, comunitate locală sau timp liber

Învățare nonformală: învățare realizată într-un cadru de educație sau de formare care pune accent pe viața profesională și care nu aparține sistemului de educație formală

Învățare pe tot parcursul vieții: un proces care se referă la toate activitățile de învățare formale, nonformale sau informale, care se desfășoară pe întreaga durată de viață a unei persoane și care are scopul de a îmbunătăți și dezvolta capacitățile umane, cunoștințele, abilitățile, atitudinile și competențele

Învățământ superior: orice tip de programe sau seturi de cursuri de studii de nivel universitar recunoscute de autoritățile competente ale unui Stat Parte ca aparținând sistemului său de învățământ superior



Mobilitate: deplasarea fizică sau virtuală a persoanelor în afara țării lor pentru a studia, cerceta, preda sau lucra

Moduri de învățare netradiționale: mecanisme formale, nonformale și informale care permit furnizarea de programe educaționale și activități de învățare care nu se bazează exclusiv pe interacțiunea față în față între cadru didactic și cursant

Persoană strămutată: persoană obligată să își părăsească localitatea sau mediul său și activitățile profesionale pentru a se muta într-o altă localitate sau într-un alt mediu

Program de învățământ superior: un program de studii universitare recunoscut de către autoritatea competentă a unui Stat Parte, sau a unei unități teritoriale a acestuia, ca aparținând sistemului său de învățământ superior și a cărui finalizare cu succes îi oferă studentului o calificare de învățământ superior

Recunoaștere: o confirmare oficială de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere a validității și a nivelului academic al unei calificări, al studiilor parțiale sau a învățării anterioare efectuate în străinătate, pentru a acorda solicitantului, în special, dar fără a se limita la:

(a) dreptul de a solicita admiterea în învățământul superior; și / sau

(b) posibilitatea de a căuta oportunități de angajare

Recunoașterea parțială: recunoașterea parțială a unei calificări complete și finalizate care nu poate fi în întregime recunoscută din cauza diferențelor substanțiale dovedite de către o autoritate competentă în materie de recunoaștere

Regiune: orice zonă geografică care corespunde cu definiția regiunilor adoptată de UNESCO în vederea implementării, de către Organizație, a activităților regionale, și anume: Africa, Statele Arabe, Asia și Pacific, Europa și America Latină și Caraibe

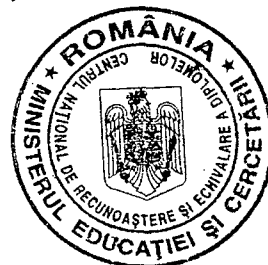
Rezultate ale învățării: cunoștințele și competențele dobândite de un cursant la finalizarea unui proces de învățare

Sistem de educație formală: sistemul de educație al unui Stat Parte, inclusiv toate entitățile recunoscute oficial cu responsabilitate în domeniul educației, precum și instituțiile publice și private de învățământ la toate nivelurile, recunoscute de autoritățile competente ale unui Stat Parte și autorizate astfel să furnizeze educație și alte servicii legate de educație

Solicitant:

(a) o persoană care prezintă autorității competente în materie de recunoaștere o calificare, studii parțiale sau dovezi de învățare anterioară în scopul evaluării și/sau recunoașterii; sau

(b) o entitate care acționează în numele unei persoane cu acordul său



Solicitant calificat: o persoană fizică care a îndeplinit criteriile relevante și care este considerată eligibilă să aplice pentru admiterea în învățământul superior

Studii parțiale: orice parte a unui program de învățământ superior care a fost evaluat și care, deși nu este un program complet în sine, corespunde dobândirii semnificative de cunoștințe, abilități, atitudini și competențe

Unități teritoriale: entități oficiale ale unui Stat Parte la prezenta Convenție la nivelul jurisdicțiilor subnaționale, precum provincii, state, județe sau cantoane, în conformitate cu articolul XX (b) din prezenta Convenție, sisteme constituționale federale sau neunitare

SECȚIUNEA II. Obiectivele Convenției

Articolul II

Bazându-se pe convențiile regionale de recunoaștere și consolidând coordonarea acestora, realizările și revizuirile lor, prezenta Convenție vizează următoarele obiective:

1. Promovarea și consolidarea cooperării internaționale în învățământul superior;
2. Sprijinirea inițiativelor, politicilor și inovațiilor interregionale în scopul realizării cooperării internaționale în învățământul superior;
3. Facilitarea mobilității globale și încurajarea meritului în învățământul superior în interesul reciproc al titularilor calificărilor, instituțiilor de învățământ superior, angajatorilor și oricărei alte părți interesate ale Statelor Părți la prezenta convenție, cu respectarea și înțelegerea diversității sistemelor de învățământ superior ale Statelor Părți;
4. Furnizarea unui cadru global incluziv pentru recunoașterea echitabilă, transparentă, coerentă, într-un timp rezonabil și acceptabil a calificărilor din învățământul superior;
5. Respectarea, susținerea și protejarea autonomiei și diversității instituțiilor și sistemelor de învățământ superior;
6. Consolidarea încrederii în calitatea și corectitudinea calificărilor, în special, prin promovarea integrității și a practicilor etice;
7. Promovarea unei culturi de asigurare a calității în instituțiile și sistemele de învățământ superior și dezvoltarea capacităților necesare pentru asigurarea fiabilității, coerenței și complementarității în asigurarea calității, precum și în ceea ce privește cadrele de calificare și recunoașterea calificărilor pentru a favoriza mobilitatea internațională;



8. Promovarea dezvoltării, colectării și a schimbului de informații accesibile, actualizate, credibile, transparente și relevante și diseminarea bunelor practici între părțile interesate, Statele Părți și regiuni;

9. Promovarea, prin recunoașterea calificărilor, a accesului incluziv și echitabil la un învățământ superior de calitate și susținerea oportunităților de învățare pe tot parcursul vieții pentru toți, inclusiv pentru refugiați și persoane strămutate;

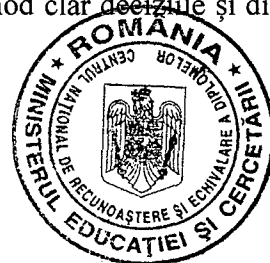
10. Încurajarea utilizării optime la nivel global a resurselor umane și educaționale în vederea promovării educației pentru dezvoltare durabilă și pentru a contribui la dezvoltarea structurală, economică, tehnologică, culturală, democratică și socială a tuturor societăților.

SECȚIUNEA a III-a. Principii de bază pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior

Articolul III

Pentru recunoașterea calificărilor din învățământul superior, prezenta Convenție stabilește următoarele principii:

1. Orice persoană are dreptul la evaluarea calificărilor în scopul aplicării pentru admiterea la studii de învățământ superior sau căutarea de oportunități de angajare.
2. Recunoașterea calificărilor trebuie să fie transparentă, corectă, efectuată într-un timp rezonabil și nediscriminatorie în conformitate cu regulile și reglementările fiecărui Stat Parte și să fie accesibilă din punct de vedere financiar.
3. Deciziile de recunoaștere se bazează pe încredere, criterii clare, precum și pe proceduri echitabile, transparente și nediscriminatorii și subliniază importanța fundamentală a accesului echitabil la învățământul superior ca bun public care poate conduce la oportunități de angajare.
4. Deciziile de recunoaștere se bazează pe informații adecvate, credibile, accesibile și actualizate privind sistemele, instituțiile și programele de învățământ superior și mecanisme de asigurare a calității care sunt furnizate de autoritățile competente ale Statelor Părți, centrele oficiale naționale de informare sau entități similare.
5. Deciziile de recunoaștere sunt luate cu respectarea diversității sistemelor de învățământ superior din întreaga lume.
6. Autoritățile competente în materie de recunoaștere care realizează evaluări în vederea recunoașterii calificărilor acționează cu bună credință, motivează în mod clar deciziile și dispun de mecanisme de contestare a deciziilor de recunoaștere.



7. Solicitanții care doresc recunoașterea calificărilor oferă cu bună credință informații și documente adecvate și precise cu privire la calificările obținute și au dreptul să conteste deciziile luate în această privință.

8. Statele Părți se angajează să adopte măsuri pentru eradicarea tuturor formelor de practici frauduloase cu privire la calificările din învățământul superior prin încurajarea utilizării tehnologiilor contemporane și activităților de rețea între Statele Părți.

SECȚIUNEA IV. Obligațiile Statelor Părți la Convenție

Prezenta Convenție stabilește următoarele obligații pentru Statele Părți:

Articolul IV. Recunoașterea calificărilor care dau acces la învățământul superior

1. Fiecare Stat Parte recunoaște, în scopul accesului la sistemul său de învățământ superior, calificările și învățarea anterioară documentate sau certificate, dobândite în alte State Părți care îndeplinesc cerințele generale de acces la învățământul superior în acele State Părți, cu excepția cazului în care pot fi identificate diferențe substanțiale între cerințele generale pentru acces în Statul Parte în care s-a obținut calificarea și cele din Statul Parte în care este recunoscută calificarea. În caz contrar, este suficient ca un Stat Parte să permită titularului unei calificări emise într-un alt Stat Parte să obțină o evaluare a acestei calificări.

2. Calificările dobândite prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac subiectul unor mecanisme de asigurare a calității vor fi evaluate în conformitate cu normele și reglementările Statului Parte sau ale unității teritoriale a acestuia, în baza aceluiași criterii ca și cele aplicate calificărilor similare dobândite prin modurile de învățare tradiționale.

3. În cazul în care o calificare oferă acces în Statul Parte în care s-a obținut calificarea numai la anumite tipuri de instituții sau programe de studii superioare, fiecare Stat Parte acordă titularilor acestor calificări acces la instituții sau programe similare aparținând sistemului său de învățământ superior, dacă sunt disponibile, cu excepția cazului în care nu pot fi identificate diferențe substanțiale.

Articolul V. Recunoașterea calificărilor din învățământul superior

1. Fiecare Stat Parte recunoaște calificările de învățământ superior obținute într-un alt Stat Parte, cu excepția cazului în care nu pot fi identificate diferențe substanțiale între calificarea pentru care se solicită recunoașterea și calificarea corespunzătoare în Statul Parte în care recunoașterea este solicitată. În caz contrar, este suficient ca un Stat Parte să permită titularului unei calificări de învățământ superior eliberate într-un alt Stat Parte să obțină o evaluare a calificării respective, la cererea sa.



2. Calificările de învățământ superior dobândite prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac subiectul unui mecanism comparabil de asigurare a calității și care sunt considerate ca aparținând sistemului de învățământ superior al unui Stat Parte vor fi evaluate conform regulilor și reglementărilor Statului Parte în care se solicită recunoașterea sau a unității teritoriale al acestuia, folosind aceleași criterii ca și cele aplicate unei calificări similare dobândite prin moduri de învățare tradiționale.

3. Calificările de învățământ superior dobândite în cadrul educației transfrontaliere, programelor de diplome comune internaționale sau prin orice alt program comun realizat în mai multe țări, dintre care cel puțin una este un Stat Parte la prezenta Convenție, vor fi evaluate conform regulilor și reglementărilor Statului Parte sau ale unității teritoriale a acestuia, conform aceluiași criterii ca cele aplicate calificărilor dobândite în urma programelor derulate într-o singură țară.

4. Recunoașterea într-un Stat Parte a unei calificări de învățământ superior eliberate într-un alt Stat Parte produce cel puțin unul dintre următoarele rezultate:

(a) Oferă titularului dreptul de a solicita admiterea la studii de învățământ superior complementare, în aceleași condiții ca cele aplicabile titularilor de calificări de învățământ superior din Statul Parte în care se solicită recunoașterea; și/sau

(b) Oferă titularului dreptul de a utiliza titlul asociat unei calificări de învățământ superior în conformitate cu legile sau reglementările Statului Parte, sau ale unității teritoriale a acestuia, în care se solicită recunoașterea.

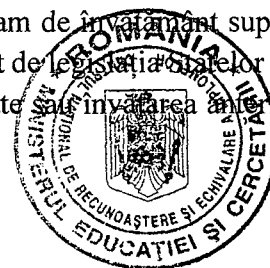
În plus, evaluarea și recunoașterea pot permite solicitanților calificați să caute oportunități de angajare în funcție de legile și reglementările Statului Parte sau ale unității teritoriale a acestuia, în care se solicită recunoașterea.

5. În cazul în care o autoritate competentă în materie de recunoaștere este în măsură să demonstreze diferențe substanțiale între calificarea pentru care se solicită recunoașterea și calificarea corespunzătoare în Statul Parte în care se solicită recunoașterea, trebuie să stabilească dacă poate fi acordată recunoașterea parțială.

6. Fiecare Stat Parte poate subordona recunoașterea calificărilor de învățământ superior eliberate conform dispozițiilor privind educația transfrontalieră sau de o instituție străină de învățământ care operează în jurisdicția sa, cerințelor specifice din legislația sau reglementările din Statul Parte, sau ale unității teritoriale ale acestuia, sau acordurilor specifice încheiate cu Statul Parte de origine al unei astfel de instituții.

Articolul VI. Recunoașterea studiilor parțiale și a învățării anterioare

1. Fiecare Stat Parte poate recunoaște, în scopul finalizării unui program de învățământ superior sau continuării studiilor de învățământ superior, după caz, și ținând cont de legislația Statelor Părți privind accesul, studiile parțiale dovedite prin documente sau certificate de învățare anterioară



dovedită prin documente sau atestată, dobândită într-un alt Stat Parte, cu excepția cazului în care pot fi identificate diferențe substanțiale între studiile parțiale sau învățarea anterioară și partea din programul de învățământ superior căruia i-ar corespunde în Statul Parte în care se solicită recunoașterea. În caz contrar, este suficient ca un Stat Parte să permită unei persoane care a efectuat studii parțiale dovedite prin documente sau certificate sau învățare anterioară documentată sau certificată într-un alt Stat Parte să obțină o evaluare a acestor studii parțiale sau a învățării anterioare, la cererea persoanei în cauză.

2. Finalizarea parțială, documentată sau certificată, a programelor de învățământ superior furnizate prin moduri recunoscute de învățare netradiționale care fac obiectul unor mecanisme comparabile de asigurare a calității și care sunt considerate o parte a sistemului de învățământ superior dintr-un Stat Parte este evaluată în conformitate cu regulile și reglementările Statului Parte sau din unitatea teritorială a acestuia, folosind aceleași criterii ca și cele aplicate studiilor parțiale furnizate prin moduri de învățare tradiționale.

3. Finalizarea parțială, dovedită prin documente sau certificate, a programelor de învățământ superior furnizate prin educație transfrontalieră, a diplomelor comune internaționale sau a oricărui alt program comun desfășurat în mai multe țări, dintre care cel puțin una este un Stat Parte la prezenta Convenție, va fi evaluată în conformitate cu legislația acestuia sau a unității teritoriale acestuia, utilizând aceleași criterii ca și cele aplicate studiilor parțiale efectuate într-o singură țară.

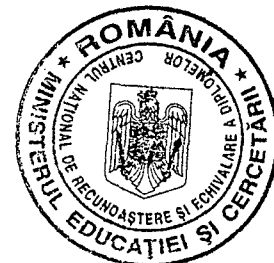
Articolul VII. Recunoașterea studiilor parțiale și a calificărilor deținute de refugiați și persoane strămutate

Fiecare Stat Parte adoptă măsurile necesare și posibile, în cadrul sistemului său de învățământ și în conformitate cu dispozițiile sale constituționale, legislative și de reglementare, pentru a elabora proceduri rezonabile care să permită să se evalueze echitabil și eficient dacă refugiații și persoanele strămutate îndeplinesc cerințele relevante pentru accesul la învățământul superior, continuarea programelor complementare de învățământ superior sau pentru căutarea de oportunități de angajare, inclusiv în cazurile în care studiile parțiale, învățarea anterioară sau calificările dobândite într-o altă țară nu pot fi justificate prin documente.

Articolul VIII. Informații pentru evaluare și recunoaștere

1. Fiecare Stat Parte trebuie să creeze sisteme transparente care să permită descrierea completă a calificărilor și rezultatelor învățării obținute pe teritoriul său.

2. Fiecare Stat Parte, în măsura în care este posibil în funcție de situația și structura sa constituțională, legislativă și de reglementare, trebuie să creeze un sistem obiectiv și credibil pentru aprobarea, recunoașterea și asigurarea calității instituțiilor sale de învățământ superior în scopul consolidării încrederii în sistemul său de învățământ superior.



3. Fiecare Stat Parte trebuie să înființeze și să mențină un centru național de informare sau entități similare pentru a oferi acces la informații relevante, precise și actualizate privind sistemul său de învățământ superior.

4. Fiecare Stat Parte trebuie să încurajeze utilizarea tehnologiilor pentru a asigura un acces facil la informații.

5. Fiecare Stat Parte trebuie să:

(a) Ofere acces la informații legitime și precise despre sistemele sale de învățământ superior, calificările sale, asigurarea calității și cadrele de calificare, dacă este cazul;

(b) Faciliteze diseminarea și accesul la informații precise referitoare la sistemele de învățământ superior, calificările din învățământul superior și calificările care dau acces la învățământ superior din alte State Părți;

(c) Ofere consultanță și informații, după caz, cu privire la recunoaștere, inclusiv în ceea ce privește criteriile și procedurile de evaluare a calificărilor și dezvoltarea materialelor de bune practici în recunoaștere în conformitate cu legile, reglementările și politicile Statelor Părți; și

(d) Asigure furnizarea, într-un termen rezonabil, a informațiilor adecvate cu privire la orice instituție aparținând sistemului său de învățământ superior și la orice program derulat de către astfel de instituții, în scopul de a permite autorităților competente ale altor State Părți să stabilească dacă, din punct de vedere al calității calificărilor emise de aceste instituții, se justifică recunoașterea în Statul Parte în care aceasta se solicită.

Articolul IX. Evaluarea aplicațiilor

1. În primul rând, responsabilitatea furnizării de informații adecvate revine solicitantului care trebuie să ofere aceste informații cu bună credință.

2. Fiecare Stat Parte se asigură că instituțiile aparținând sistemului său de învățământ furnizează în măsura posibilului, la cerere, într-un termen rezonabil și gratuit, informații relevante titularului unei calificări sau unei instituții sau autorităților competente în materie de recunoaștere ale Statului Parte în care se solicită recunoașterea.

3. Fiecare Stat Parte se asigură că organismul care realizează o evaluare în vederea recunoașterii justifică motivele pentru care o cerere nu îndeplinește cerințele sau care sunt diferențele substanțiale identificate.

Articolul X. Informații privind autoritățile competente în materie de recunoaștere

1. Fiecare Stat Parte va desemna oficial depozitarului prezentei Convenții autoritățile competente care iau decizii în materie de recunoaștere în cadrul jurisdicției sale.



2. În cazul în care există autorități competente la nivel central în materie de recunoaștere într-un Stat Parte, acestea se supun imediat dispozițiilor prezentei Convenții și iau măsurile necesare pentru a-i asigura aplicarea în jurisdicția Statului Parte menționat.

3. În cazul în care competența de a lua decizii cu privire la recunoaștere este la nivelul unităților teritoriale, Statul Parte va furniza depozitarului un raport succint privind situația sa sau structura constituțională la momentul semnării sau al depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și al oricărei modificări ulterioare a structurii. În asemenea cazuri, autoritățile competente ale unităților teritoriale astfel desemnate vor lua, pe cât posibil, ținând cont de situația și structura constituțională a Statului, măsurile pentru a asigura aplicarea prevederilor prezentei Convenții în cadrul jurisdicției Statului Parte respectiv.

4. În cazul în care competența de a lua decizii cu privire la recunoaștere revine, în mod distinct, instituțiilor de învățământ superior sau altor entități, fiecare Stat Parte sau unitate teritorială a acestuia, potrivit situației sau structurii sale constituționale, trebuie să transmită textul prezentei Convenții acestor instituții de învățământ superior sau entități și să ia toate măsurile necesare pentru a încuraja favorabil luarea sa în considerare și aplicarea dispozițiilor acesteia.

5. Dispozițiile alineatelor 2, 3 și 4 din prezentul articol se aplică, *mutatis mutandis*, obligațiilor ce revin Statelor Părți în temeiul prezentei Convenții.

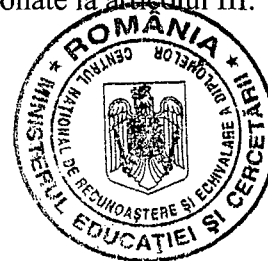
Articolul XI. Cerințe suplimentare pentru admiterea la programe de învățământ superior

1. În cazul în care admiterea la anumite programe de învățământ superior este condiționată de îndeplinirea unor cerințe specifice, pe lângă cerințele generale de acces, autoritățile competente ale Statului Parte în cauză pot impune aceleași cerințe specifice titularilor calificărilor obținute în alte State Părți sau pot evalua dacă solicitanții titulari ai calificărilor obținute în alte State Părți îndeplinesc cerințele echivalente.

2. În cazul în care calificările nu dau acces la învățământ superior în Statul Parte în care au fost obținute decât dacă sunt însoțite de o atestare a promovării unor examene suplimentare, ca și condiție prealabilă de acces, celelalte State Părți pot condiționa accesul de aceleași cerințe sau pot oferi o alternativă care să permită îndeplinirea acestor cerințe suplimentare în cadrul propriului sistem de învățământ.

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului IV, admiterea la o anumită instituție de învățământ superior sau la un anumit program din cadrul unei astfel de instituții, poate fi restricționată sau selectivă, conform unor reglementări corecte și transparente.

4. În ceea ce privește alineatul 3 din prezentul articol, procedurile de admitere trebuie să fie concepute astfel încât să asigure că evaluarea calificărilor obținute în străinătate se realizează conform principiilor transparenței, corectitudinii și nediscriminării, menționate la articolul III.



5. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului IV, admiterea la o anumită instituție de învățământ superior poate fi condiționată de cunoașterea suficientă de către titularul calificării a limbii sau a limbilor de studiu ale instituției în cauză sau a altor limbi specifice.

6. În vederea admiterii la programe de învățământ superior, fiecare Stat Parte poate condiționa recunoașterea calificărilor emise de o instituție de învățământ străină care își desfășoară activitatea în jurisdicția sa de îndeplinirea cerințelor specifice din legislația și reglementările sale sau ale unității teritoriale a acestuia sau de acorduri specifice încheiate cu Statul Parte de origine al acestei instituții.

SECȚIUNEA V. Structuri de implementare și cooperare

Articolul XII. Structuri de implementare

Statele Părți convin să implementeze prezenta Convenție prin sau în cooperare cu:

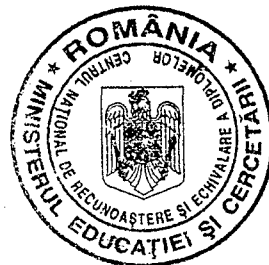
1. Structurile naționale de implementare;
2. Rețelele de structuri naționale de implementare;
3. Organizațiile naționale, regionale și globale de acreditare, asigurare a calității, pentru cadrele calificărilor și de recunoaștere a calificărilor;
4. Conferința interguvernamentală a Statelor Părți;
5. Comitetele convențiilor regionale privind recunoașterea.

Articolul XIII. Structuri naționale de implementare

1. Pentru a facilita recunoașterea calificărilor de învățământ superior, Statele Părți se angajează să pună în aplicare prezenta Convenție prin intermediul organismelor competente, inclusiv al Centrelor naționale de informare sau al entităților similare.
2. Fiecare Stat Parte va notifica Secretariatului Conferinței interguvernamentale a Statelor Părți structurile sale naționale de implementare și va informa cu privire la orice modificare în această privință.
3. Structurile naționale de implementare trebuie să formeze și să participe activ în cadrul acestora.

Articolul XIV. Rețelele structurilor naționale de implementare

1. Sub auspiciile Conferinței interguvernamentale a Statelor Părți, rețelele sunt compuse din structurile naționale de implementare ale Statelor Părți și trebuie să susțină și să sprijine implementarea practică a prezentei Convenții.



2. Rețelele trebuie să furnizeze, la cerere, Statelor Părți schimbul de informații, consolidarea capacităților și asistență tehnică.
3. Rețelele depun eforturi să consolideze cooperarea interregională în cadrul prezentei Convenții și să mențină legăturile cu Conferința interguvernamentală a Statelor Părți.
4. Statele Părți pot participa la rețelele regionale existente stabilite prin intermediul Convențiilor regionale de recunoaștere sau pot constitui rețele noi. Participarea la rețelele regionale existente va fi supusă acordului comitetelor Convențiilor regionale de recunoaștere relevante.

Articolul XV. Conferința interguvernamentală a Statelor Părți

1. Se constituie o conferință interguvernamentală a Statelor Părți, denumită în continuare „Conferința”.
2. Conferința este compusă din reprezentanți ai tuturor Statelor Părți la prezenta Convenție.
3. Statele care nu sunt State Părți la prezenta Convenție și președinții comitetelor Convențiilor regionale de recunoaștere sunt invitate să participe la reuniunile Conferinței în calitate de observatori.
4. Organizațiile internaționale și regionale relevante, precum și reprezentanții organizațiilor guvernamentale și nonguvernamentale active în domeniul recunoașterii calificărilor din învățământul superior, pot fi, de asemenea, invitați să participe la reuniunile Conferinței în calitate de observatori.
5. Conferința se reunește în sesiuni ordinare cel puțin o dată la doi ani. Se poate întâlni în sesiune extraordinară, dacă se decide acest lucru sau la cererea a cel puțin o treime din Statele Părți. Conferința va avea între sesiuni un program de lucru interimar. Conferința prezintă un raport la fiecare din sesiunile ordinare ale Conferinței Generale a UNESCO.
6. Conferința se reunește pentru prima dată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții și, la acel moment, își va adopta Regulamentul intern.
7. Conferința se angajează să promoveze aplicarea prezentei Convenții și să supravegheze implementarea acesteia prin adoptarea de recomandări, declarații, modele de bune practici sau orice text subsidiar relevant la nivel global sau interregional.
8. Conferința poate adopta instrucțiuni operaționale pentru Statele Părți la prezenta Convenție, în consultare cu comitetele Convențiilor regionale de recunoaștere.
9. Conferința sprijină punerea în aplicare a rezultatelor activităților de monitorizare și raportare către organismele de conducere ale UNESCO cu privire la implementarea prezentei Convenții.



10. Conferința cooperează cu comitetele Convențiilor regionale de recunoaștere sub auspiciile UNESCO.

11. Conferința trebuie să asigure schimbul de informații necesare cu comitetele Convențiilor regionale de recunoaștere.

12. Conferința examinează în vederea adoptării proiectele de amendamente la prezenta Convenție în conformitate cu articolul XXIII. Amendamentele adoptate nu aduc atingere principiilor de recunoaștere transparentă, echitabilă, într-un timp rezonabil și nediscriminatorie menționate în prezenta Convenție.

13. Secretariatul Conferinței este asigurat de Directorul General al UNESCO. Secretariatul pregătește documentația Conferinței, elaborează ordinea de zi pentru reuniuni și supraveghează executarea deciziilor sale.

SECȚIUNEA VI. Clauze finale

Articolul XVI. Ratificarea, acceptarea sau aprobarea de către statele membre

1. Prezenta Convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele membre ale UNESCO și de Sfântul Scaun în conformitate cu procedurile lor constituționale și legislative specifice.

2. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la Directorul General al UNESCO.

Articolul XVII. Aderarea

1. Prezenta Convenție este deschisă aderării oricărui stat care nu este membru UNESCO, dar care este membru al Națiunilor Unite și care este invitat, de Conferința generală UNESCO, să adere la Convenție.

2. Prezenta Convenție este de asemenea deschisă aderării unor teritorii care beneficiază de o autonomie internă deplin recunoscută ca atare de către Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au deplină independență în conformitate cu rezoluția 1514 (XV) a Adunării Generale și care au competența în chestiunile reglementate de prezenta Convenție, inclusiv competența de a încheia tratate cu privire la astfel de domenii.

3. Instrumentele de aderare sunt depuse la Directorul General al UNESCO.

Articolul XVIII. Intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție intră în vigoare la trei luni de la data depunerii celui de-al douăzecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai în ceea ce privește Statele Părți care au depus instrumentele respective de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la sau înainte de această dată.



2. Prezenta Convenție intră în vigoare cu privire la orice alt Stat Parte la trei luni după depunerea, de către acesta, a instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Articolul XIX. Relația dintre Statele Părți la prezenta Convenție și părțile la Convențiile regionale de recunoaștere și la alte tratate

1. Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la oricare dintre Convențiile regionale de recunoaștere nu reprezintă o condiție necesară pentru ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezenta Convenție.

2. Statele Părți la prezenta Convenție:

(a) încurajează sprijinul reciproc între prezenta Convenție și celelalte tratate la care sunt părți, în special Convențiile regionale de recunoaștere; și

(b) au în vedere dispozițiile relevante din prezenta Convenție atunci când interpretează și aplică Convențiile regionale de recunoaștere la care sunt părți sau când își asumă alte obligații internaționale.

3. Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca modificând drepturile și obligațiile Statele Părți în numele Convențiilor regionale de recunoaștere și oricăror altor tratate la care sunt părți.

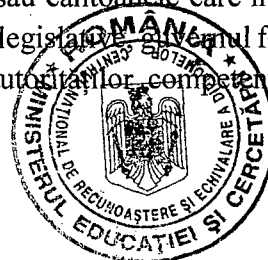
4. Pentru a asigura o interacțiune coerentă între prezenta Convenție, Convențiile regionale de recunoaștere, orice alte acorduri bilaterale sau multilaterale relevante și orice alt existent sau viitor tratat sau convenție la care un Stat Parte poate fi sau poate deveni parte, nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi considerată ca derogând de la dispozițiile mai favorabile recunoașterii, în special de la dispozițiile privind centrele naționale de informare, rețelele și diferențele substanțiale.

Articolul XX. Sisteme constituționale federale sau neunitare

Recunoscând că acordurile internaționale sunt în mod egal obligatorii pentru Statele Părți, indiferent de sistemele lor constituționale, următoarele dispoziții se aplică Statelor Părți care au un sistem constituțional federal sau neunitar:

(a) În ceea ce privește dispozițiile prezentei Convenții, a căror aplicare este de competența puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central vor fi aceleași ca pentru acele State Părți care nu sunt state federale;

(b) În ceea ce privește dispozițiile Convenției, a căror aplicare este de competența unităților teritoriale ale unui Stat Parte, cum ar fi provinciile, statele, județele sau cantoanele care nu sunt obligate, în virtutea sistemului constituțional al federației, să ia măsuri legislative, guvernul federal va aduce respectivele dispoziții, dacă este necesar, la cunoștința autorităților competente din unitățile teritoriale, cu avizul favorabil pentru adoptarea lor.



Articolul XXI. Denunțarea

1. Orice Stat Parte poate denunța, în orice moment, prezenta Convenție.
2. Denunțarea este notificată printr-un instrument depus în scris la Directorul General al UNESCO.
3. Denunțarea produce efecte la 12 luni de la primirea instrumentului pentru denunțare. Nu va afecta în niciun fel obligațiile care decurg din prezenta Convenție de care Statul Parte care denunță Convenția este ținut până la data la care are loc retragerea efectivă.
4. Denunțarea prezentei Convenții nu va avea niciun impact cu privire la:
 - (a) deciziile de recunoaștere luate (anterior) în conformitate cu dispozițiile prezentei Convenții;
 - (b) evaluările în curs în vederea recunoașterii în conformitate cu prezenta Convenție.

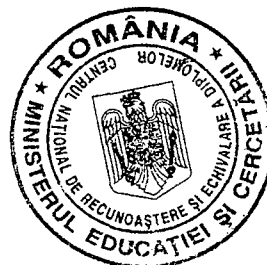
Articolul XXII. Funcțiile depozitarului

Directorul General al UNESCO, ca depozitar al prezentei Convenții, informează statele membre ale organizației, statele care nu sunt membre ale organizației menționate la articolul XVII, precum și Organizația Națiunilor Unite, cu privire la:

- (a) depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare prevăzute la articolele XVI și XVII;
- (b) denunțările prevăzute la articolul XXI;
- (c) amendamentele aduse Convenției, adoptate în conformitate cu articolul XXIII și data propusă pentru intrarea în vigoare în conformitate cu articolul XXIII.

Articolul XXIII. Amendamente

1. Orice Stat Parte la prezenta Convenție poate, printr-o comunicare scrisă adresată Directorului General al UNESCO, să propună amendamente la prezenta Convenție. Directorul General va circula o astfel de comunicare către toate Statele Părți. Dacă în termen de șase luni de la data expedierii comunicării, nu mai puțin de jumătate dintre Statele Părți la Convenție răspund favorabil cererii, Directorul General va prezenta această propunere la următoarea sesiune a Conferinței interguvernamentale a Statelor Părți pentru dezbateri și eventuala adoptare.
2. Amendamentele sunt adoptate cu o majoritate de două treimi din Statele Părți prezente și care votează.
3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta Convenție sunt prezentate Statelor Părți pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.



4. Pentru Statele Părți care au ratificat, acceptat, aprobat sau aderat la acestea, amendamentele la prezenta Convenție intră în vigoare la trei luni de la depunerea, de două treimi dintre Statele Părți, ale instrumentelor menționate la alineatul 3 din prezentul articol.

Ulterior, pentru fiecare Stat Parte care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la un amendament, respectivul amendament intră în vigoare la trei luni de la data la care Statul Parte și-a depus instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

5. Un stat care devine parte la prezenta Convenție după intrarea în vigoare a amendamentelor în conformitate cu alineatul 4 din prezentul articol, în absența exprimării unei intenții diferite, se consideră a fi:

(a) Un Stat Parte la prezenta Convenție astfel cum a fost revizuită; și

(b) Un Stat Parte la prezenta Convenție care nu a fost revizuită, în raport cu orice Stat Parte care nu este obligat de aceste amendamente.

Articolul XXIV. Înregistrarea la Organizația Națiunilor Unite

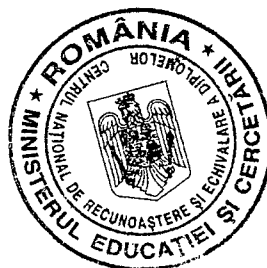
În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta Convenție va fi înregistrată la Secretariatul Națiunilor Unite, la cererea Directorului General al UNESCO.

Articolul XXV. Texte autentice

Această Convenție a fost redactată în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, toate cele șase texte fiind egal autentice.



Traducere oficială din limba franceză





Organisation
des Nations Unies
pour l'éducation,
la science et la culture

**CONVENTION MONDIALE SUR LA RECONNAISSANCE
DES QUALIFICATIONS RELATIVES À L'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR**

Paris, 25 novembre 2019



CONVENTION MONDIALE SUR LA RECONNAISSANCE DES QUALIFICATIONS RELATIVES À L'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR

PRÉAMBULE

La Conférence générale de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture, réunie à Paris du 12 au 27 novembre 2019 pour sa 40^e session,

Inspirée par une volonté commune de resserrer les liens éducatifs, géographiques, humanitaires, culturels, scientifiques et socioéconomiques entre les États Parties et de renforcer le dialogue entre les régions et le partage de leurs instruments et pratiques de reconnaissance,

Rappelant l'Acte constitutif de l'Organisation des Nations Unies pour l'éducation, la science et la culture (UNESCO), aux termes duquel celle-ci a pour but « de contribuer au maintien de la paix et de la sécurité en resserrant, par l'éducation, la science et la culture, la collaboration entre nations »,

Ayant à l'esprit les dispositions de la Charte des Nations Unies (1945), de la Déclaration universelle des droits de l'homme (1948), de la Convention des Nations Unies relative au statut des réfugiés (1951) et son protocole de 1967, de la Convention relative au statut des apatrides (1954), de la Convention de l'UNESCO concernant la lutte contre la discrimination dans le domaine de l'enseignement (1960), notamment dans son article 4a, du Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (1966) et de la Convention de l'UNESCO sur l'enseignement technique et professionnel (1989),

Ayant également à l'esprit la Recommandation de l'UNESCO sur la reconnaissance des études et des titres de l'enseignement supérieur (1993), la Recommandation de l'UNESCO concernant la condition du personnel enseignant de l'enseignement supérieur (1997), la Déclaration des Nations Unies sur les droits des peuples autochtones (2007) et la Recommandation de l'UNESCO concernant la science et les chercheurs scientifiques (2017),

S'appuyant sur les conventions régionales de l'UNESCO sur la reconnaissance des qualifications relatives à l'enseignement supérieur,

Réaffirmant la responsabilité qui incombe aux États Parties de promouvoir une éducation inclusive et équitable de qualité à tous les niveaux et des possibilités d'apprentissage tout au long de la vie pour tous,

Consciente de la coopération internationale croissante dans l'enseignement supérieur, de la mobilité des étudiants, des professionnels, des chercheurs et des universitaires, des transformations de la recherche scientifique, et des différents modes, méthodes, évolutions, et innovations de l'enseignement et l'apprentissage,

Considérant l'enseignement supérieur, assuré par des établissements publics et privés, comme un bien public et une responsabilité publique, et **ayant conscience** de la nécessité d'asseoir et de protéger les principes de liberté académique et d'autonomie des établissements d'enseignement supérieur,

Convaincue que la reconnaissance internationale des qualifications relatives à l'enseignement supérieur facilitera l'apprentissage interdépendant et le développement des connaissances par la mobilité des apprenants et de l'apprentissage, des universitaires, de la recherche scientifique et des chercheurs, ainsi que des travailleurs et des professionnels, et qu'elle renforcera la coopération internationale dans l'enseignement supérieur,

Respectant la diversité culturelle entre les États Parties, notamment les différences entre les traditions et les valeurs éducatives de l'enseignement supérieur,

Désireuse de répondre à la nécessité d'une convention mondiale sur la reconnaissance des qualifications relatives à l'enseignement supérieur qui viendrait compléter les conventions régionales de l'UNESCO sur la reconnaissance des qualifications relatives à l'enseignement supérieur et renforcer la cohésion entre ces dernières,



Convaincue également de la nécessité de trouver des solutions communes, pratiques et transparentes pour améliorer les pratiques de reconnaissance au niveau mondial,

Convaincue en outre qu'une telle Convention permettra de promouvoir la mobilité internationale, ainsi que la communication et la coopération en matière de procédures équitables et transparentes de reconnaissance, ainsi que l'assurance qualité et l'intégrité académique dans l'enseignement supérieur au niveau mondial,

Adopte, le 25 novembre 2019, la présente Convention.

SECTION I. DÉFINITION DES TERMES

Article I

Aux fins de la présente Convention, les définitions ci-après s'appliquent :

Accès (à l'enseignement supérieur) : droit accordé à tout individu possédant une qualification de postuler et d'être pris en considération pour l'admission à un niveau de l'enseignement supérieur.

Acquis antérieurs : expériences, connaissances, aptitudes, attitudes et compétences acquises par un individu dans le cadre d'un apprentissage formel, informel ou non formel, qui sont évaluées par rapport à un ensemble donné de normes, d'objectifs ou de résultats des apprentissages.

Admission (dans les établissements et programmes de l'enseignement supérieur) : acte ou système qui permet aux postulants qualifiés de suivre des études dans un établissement et/ou un programme déterminé de l'enseignement supérieur.

Apprentissage formel : apprentissage dérivant d'activités menées dans un cadre d'apprentissage structuré, débouchant sur une qualification formelle, et fourni par un établissement d'enseignement autorisé par les autorités compétentes d'un État Partie à dispenser cet apprentissage.

Apprentissage informel : apprentissage ayant lieu en dehors du système d'éducation formel et résultant des activités de la vie courante en lien avec le travail, la famille, la communauté locale ou les loisirs.

Apprentissage non formel : apprentissage réalisé dans un cadre d'enseignement ou d'apprentissage mettant l'accent sur la vie professionnelle et n'appartenant pas au système d'éducation formelle.

Apprentissage tout au long de la vie : processus qui se réfère à toutes les activités d'apprentissage, formelles, non formelles ou informelles, qui se déroulent pendant toute la durée de vie d'un individu et dont l'objet est d'améliorer et de développer les capacités humaines, les connaissances, les aptitudes, les attitudes et les compétences.

Assurance qualité : processus constant d'évaluation de la qualité d'un système, d'un établissement ou d'un programme d'enseignement supérieur par l'autorité ou les autorités compétentes visant à garantir aux parties prenantes que des normes d'éducation satisfaisantes sont maintenues et améliorées en permanence.

Autorité compétente : individu ou entité possédant l'autorité, la capacité ou le pouvoir juridique d'exercer une fonction définie.

Autorité compétente en matière de reconnaissance : entité qui, conformément aux lois, règlements, politiques ou pratiques d'un État Partie, évalue des qualifications et/ou prend des décisions en matière de reconnaissance des qualifications.

Cadre des qualifications : système de classification, de publication et d'organisation des qualifications dont la qualité est validée en fonction d'un ensemble de critères.

Conditions :

- (a) **Conditions générales** : conditions qui doivent être remplies pour accéder à l'enseignement supérieur ou à un niveau déterminé de celui-ci, ou pour obtenir la délivrance d'une qualification de l'enseignement supérieur d'un niveau déterminé ;



- (b) **Conditions spécifiques** : conditions qui doivent être remplies, en plus des conditions générales, pour être admis à un programme particulier d'enseignement supérieur ou pour obtenir une qualification spécifique de l'enseignement supérieur dans une discipline donnée.

Conventions régionales sur la reconnaissance : conventions de l'UNESCO en matière de reconnaissance des qualifications de l'enseignement supérieur dans chacune des régions de l'UNESCO, notamment la Convention internationale sur la reconnaissance des études, des diplômes et des grades de l'enseignement supérieur dans les États arabes et les États européens riverains de la Méditerranée.

Différences substantielles : disparités entre la qualification étrangère et la qualification de l'État Partie si importantes qu'elles empêcheraient très probablement le candidat de réussir dans l'activité souhaitée, telle que la poursuite d'études, des travaux de recherche ou des opportunités d'emploi.

Diplôme conjoint international : type de diplomation d'éducation transfrontalière ; diplôme unique, reconnu et/ou autorisé et décerné conjointement par au moins deux établissements d'enseignement supérieur appartenant à plusieurs pays, au terme d'un programme intégré, coordonné et proposé conjointement.

Éducation transfrontalière : tout mode d'enseignement impliquant la circulation des personnes, des connaissances, des programmes, des prestataires et des programmes d'études au-delà des frontières des États Parties, ce qui inclut, sans s'y limiter, les programmes de diplômes conjoints internationaux, l'enseignement supérieur transfrontalier, l'enseignement transnational, l'enseignement extraterritorial et l'enseignement sans frontières bénéficiant d'une assurance qualité.

Enseignement supérieur : tout type de programmes ou de cursus de niveau post-secondaire, reconnu par les autorités compétentes d'un État Partie comme relevant de son système d'enseignement supérieur.

Établissement d'enseignement supérieur : établissement dispensant un enseignement supérieur, reconnu comme relevant du système d'enseignement supérieur d'un État Partie par une autorité compétente de celui-ci ou d'une de ses unités constituantes.

Études partielles : toute partie d'un programme d'enseignement supérieur ayant été évaluée et qui, sans constituer un programme complet, correspond à un acquis significatif de connaissances, d'aptitudes, d'attitudes et de compétences.

Évaluation : appréciation des qualifications, études partielles ou acquis antérieurs d'un postulant par une autorité compétente en matière de reconnaissance pratiquant l'évaluation des qualifications.

Mobilité : déplacement physique ou virtuel d'un individu à l'étranger dans le but d'étudier, de faire de la recherche, d'enseigner ou de travailler.

Modes d'apprentissage non traditionnels : mécanismes formels, informels et non formels permettant de mener des programmes éducatifs et des activités d'apprentissage, dont les échanges en face à face entre l'éducateur et l'apprenant ne sont pas le principal ressort.

Personne déplacée : individu contraint de quitter sa localité ou son environnement et ses activités professionnelles pour se rendre dans une autre localité ou un autre environnement.

Postulant :

- (a) individu présentant à une autorité compétente en matière de reconnaissance une qualification, des études partielles ou des acquis antérieurs pour évaluation et/ou reconnaissance, ou
- (b) entité agissant au nom d'un individu avec son consentement.

Postulant qualifié : individu remplissant les critères requis et considéré comme apte à présenter une demande d'admission aux études de l'enseignement supérieur.

Programme d'enseignement supérieur : programme d'études post-secondaires reconnu par l'autorité compétente d'un État Partie ou d'une de ses unités constituantes comme relevant de son



système d'enseignement supérieur et dont l'achèvement avec succès procure à l'étudiant une qualification de l'enseignement supérieur.

Qualification :

- (a) Qualification de l'enseignement supérieur : tout grade, diplôme, certificat ou titre délivré par une autorité compétente qui atteste de la réussite à un programme d'enseignement supérieur ou d'une validation des acquis antérieurs, le cas échéant ;
- (b) Qualification donnant accès à l'enseignement supérieur : tout grade, diplôme, certificat ou titre délivré par une autorité compétente, qui atteste de la réussite d'un programme d'enseignement ou d'une validation des acquis antérieurs, le cas échéant, et qui confère à son titulaire le droit d'être pris en considération pour accéder à l'enseignement supérieur.

Reconnaissance : attestation établie par une autorité compétente en matière de reconnaissance de la validité et du niveau académique d'une qualification, d'études partielles ou d'acquis antérieurs obtenus à l'étranger en vue d'accorder au postulant, notamment :

- (a) le droit de demander son admission dans l'enseignement supérieur et/ou,
- (b) la possibilité de rechercher des opportunités d'emploi.

Reconnaissance partielle : reconnaissance partielle d'une qualification complète et achevée, qui ne peut pas être entièrement reconnue en raison de différences substantielles démontrées par une autorité compétente en matière de reconnaissance.

Région : toute zone géographique correspondant à la définition des régions adoptée par l'UNESCO en vue de l'exécution par l'Organisation des activités de caractère régional, à savoir : Afrique, Amérique latine et Caraïbes, Asie et Pacifique, États arabes et Europe.

Résultats de l'apprentissage : connaissances et compétences acquises par un apprenant au terme d'un processus d'apprentissage.

Système d'éducation formelle : système d'éducation d'un État Partie, y compris toutes les entités officiellement reconnues qui ont une responsabilité dans le domaine de l'éducation, ainsi que les établissements d'enseignement publics et privés à tous les niveaux reconnus par les autorités compétentes d'un État Partie et autorisés à dispenser un enseignement et d'autres services liés à l'éducation.

Unités constituantes : entités officielles d'un État Partie à la présente Convention au niveau des juridictions infranationales, telles que provinces, États, comtés ou cantons conformément à l'article XX (b), Régimes constitutionnels fédéraux ou non unitaires, de la Convention.

SECTION II. OBJECTIFS DE LA CONVENTION

Article II

Prenant appui sur les conventions régionales sur la reconnaissance et renforçant leur coordination, leurs réalisations et leurs révisions, la présente Convention vise les objectifs suivants :

1. promouvoir et renforcer la coopération internationale dans le domaine de l'enseignement supérieur ;
2. soutenir les initiatives, les politiques et les innovations interrégionales aux fins de la coopération internationale dans le domaine de l'enseignement supérieur ;
3. favoriser la mobilité mondiale et encourager le mérite dans l'enseignement supérieur, dans l'intérêt mutuel des titulaires de qualifications, des établissements d'enseignement supérieur, des employeurs et de toutes autres parties prenantes des États Parties à la présente Convention dans le respect et la compréhension de la diversité des systèmes d'enseignement supérieur des États Parties ;
4. offrir un cadre mondial inclusif pour une reconnaissance des qualifications relatives à l'enseignement supérieur qui soit juste, transparente, cohérente, opportune et fiable ;



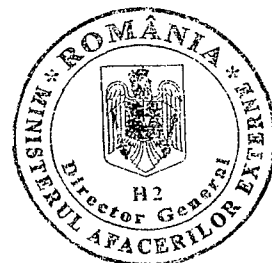
5. respecter, soutenir et protéger l'autonomie et la diversité des institutions et des systèmes d'enseignement supérieur ;
6. renforcer la confiance dans la qualité et la fiabilité des qualifications, notamment par la promotion de l'intégrité et des pratiques éthiques ;
7. promouvoir une culture de l'assurance qualité dans les établissements et les systèmes d'enseignement supérieur et développer les capacités nécessaires pour garantir la fiabilité, la cohérence et la complémentarité dans l'assurance qualité, ainsi que dans les cadres de qualifications et de reconnaissance des qualifications en vue de favoriser la mobilité internationale ;
8. promouvoir le développement, la collecte et le partage d'informations accessibles, actualisées, fiables, transparentes et pertinentes et la diffusion de bonnes pratiques entre les parties prenantes, les États Parties et les régions ;
9. promouvoir, par la reconnaissance des qualifications, un accès inclusif et équitable à un enseignement supérieur de qualité, et favoriser des possibilités d'apprentissage tout au long de la vie pour tous, y compris les réfugiés et les personnes déplacées ;
10. favoriser un usage optimal des ressources humaines et éducatives à l'échelle mondiale afin de promouvoir l'éducation en vue du développement durable et de contribuer au développement structurel, économique, technologique, culturel, démocratique et social de toutes les sociétés.

SECTION III. PRINCIPES FONDAMENTAUX DE LA RECONNAISSANCE DES QUALIFICATIONS RELATIVES À L'ENSEIGNEMENT SUPÉRIEUR

Article III

Pour la reconnaissance des qualifications relatives à l'enseignement supérieur, la présente Convention établit les principes suivants :

1. Les individus ont le droit de faire évaluer leurs qualifications afin de solliciter leur admission dans l'enseignement supérieur ou de rechercher des opportunités d'emploi.
2. La reconnaissance des qualifications doit être transparente, équitable, opportune et non discriminatoire, conforme aux règles et aux règlements de l'État Partie et financièrement accessible.
3. Les décisions de reconnaissance reposent sur la confiance, sur des critères clairs, ainsi que sur des procédures équitables, transparentes et non discriminatoires, et soulignent l'importance fondamentale de l'accès équitable à l'enseignement supérieur en tant que bien public pouvant mener à des opportunités d'emploi.
4. Les décisions de reconnaissance sont fondées sur des informations appropriées, fiables, accessibles, et actualisées concernant les systèmes, les établissements, les programmes d'enseignement supérieur, et les mécanismes d'assurance qualité, qui sont fournies par des autorités compétentes des États Parties, des centres nationaux d'information officiels ou des entités similaires.
5. Les décisions de reconnaissance sont prises dans le respect de la diversité des systèmes d'enseignement supérieur dans le monde.
6. Les autorités compétentes en matière de reconnaissance qui procèdent à des évaluations en vue d'une reconnaissance des qualifications agissent de bonne foi, en motivant leurs décisions de manière claire, et disposent de mécanismes d'appel de leurs décisions.
7. Les postulants à une reconnaissance de leurs qualifications fournissent de bonne foi des informations et des documentations précises et adéquates sur les qualifications qu'ils ont acquises, et ont le droit de faire appel des décisions prises à cet égard.



8. Les États Parties s'engagent à adopter des mesures visant à éradiquer toutes les pratiques frauduleuses en matière de qualifications de l'enseignement supérieur en encourageant l'utilisation de technologies modernes et le réseautage entre eux.

SECTION IV. OBLIGATIONS DES ÉTATS PARTIES À LA CONVENTION

La présente Convention établit les obligations suivantes à l'égard des États Parties :

Article IV. Reconnaissance des qualifications donnant accès à l'enseignement supérieur

1. Chaque État Partie reconnaît, aux fins de l'accès à son système d'enseignement supérieur, les qualifications et les acquis antérieurs documentés ou certifiés acquis dans les autres États Parties qui satisfont aux conditions générales d'accès à l'enseignement supérieur dans ceux-ci, à moins que des différences substantielles puissent être démontrées entre les conditions générales d'accès de l'État Partie où la qualification a été obtenue et celles de l'État Partie où la reconnaissance de la qualification est demandée. À défaut, il suffit qu'un État Partie permette au titulaire d'une qualification délivrée dans un autre État Partie d'obtenir une évaluation de cette qualification.
2. Les qualifications acquises par des modes d'apprentissage non traditionnels reconnus qui font l'objet de mécanismes d'assurance qualité comparables seront évaluées conformément aux règles et règlements de l'État Partie, ou de l'une de ses unités constituantes, selon les mêmes critères que ceux applicables à une qualification semblable acquise par des modes d'apprentissage traditionnels.
3. Lorsqu'une qualification ne donne accès qu'à certains types d'établissement ou de programmes de l'enseignement supérieur dans l'État Partie où la qualification a été obtenue, chaque État Partie accorde aux titulaires d'une telle qualification l'accès aux établissements ou aux programmes similaires relevant de son système d'enseignement supérieur, si disponibles, à moins que des différences substantielles puissent être démontrées.

Article V. Reconnaissance des qualifications de l'enseignement supérieur

1. Chaque État Partie reconnaît les qualifications de l'enseignement supérieur conférées dans un autre État Partie, à moins que des différences substantielles puissent être démontrées entre la qualification dont la reconnaissance est demandée et la qualification correspondante dans l'État Partie où la reconnaissance est demandée. À défaut, il suffit qu'un État Partie permette au titulaire d'une qualification de l'enseignement supérieur délivrée dans un autre État Partie d'obtenir une évaluation de cette qualification, à la demande de son titulaire.
2. Les qualifications de l'enseignement supérieur acquises par des modes d'apprentissage non traditionnels reconnus qui font l'objet d'un mécanisme d'assurance qualité comparable et qui sont considérées comme relevant du système d'enseignement supérieur d'un État Partie, seront évaluées conformément aux règles et règlements de celui-ci ou de l'une de ses unités constituantes, selon les mêmes critères que ceux applicables à une qualification semblable acquise par des modes d'apprentissage traditionnels.
3. Les qualifications de l'enseignement supérieur acquises dans le cadre d'une éducation transfrontalière, de diplômes conjoints internationaux, ou de tout autre programme conjoint suivi dans plusieurs pays, dont au moins un est État Partie à la présente Convention, seront évaluées conformément aux règles et règlements de l'État Partie ou de l'une de ses unités constituantes, selon les mêmes critères que ceux applicables aux qualifications acquises dans le cadre de programmes suivis dans un seul pays.
4. La reconnaissance, dans un État Partie, d'une qualification de l'enseignement supérieur délivrée dans un autre État Partie produit au moins l'un des deux résultats suivants :
 - (a) elle accorde à son titulaire le droit de solliciter une admission à des études d'enseignement supérieur complémentaires, dans les mêmes conditions que celles qui sont applicables aux titulaires de qualifications de l'enseignement supérieur de l'État Partie où la reconnaissance est demandée ;



- (b) elle accorde à son titulaire le droit de faire usage du titre associé à une qualification de l'enseignement supérieur, conformément aux lois ou aux règlements de l'État Partie ou de l'une de ses unités constituantes où la reconnaissance est demandée.

En outre, la reconnaissance et l'évaluation peuvent faciliter la recherche d'opportunités d'emploi par les postulants qualifiés, sous réserve des lois et des règlements de l'État Partie ou de l'une de ses unités constituantes où la reconnaissance est demandée.

5. Lorsqu'une autorité compétente en matière de reconnaissance est en mesure de démontrer des différences substantielles entre la qualification pour laquelle la reconnaissance est demandée et la qualification correspondante dans l'État Partie où la reconnaissance est demandée, elle doit chercher à déterminer si une reconnaissance partielle peut être accordée.
6. Chaque État Partie peut subordonner la reconnaissance des qualifications de l'enseignement supérieur délivrées conformément aux dispositions sur l'éducation transfrontalière ou par un établissement d'enseignement étranger opérant dans sa juridiction à des conditions spécifiques de sa législation ou de ses règlements ou à ceux de l'une de ses unités constituantes, ou encore à des accords spécifiques conclus avec l'État Partie d'origine de l'établissement concerné.

Article VI. Reconnaissance des études partielles et des acquis antérieurs

1. Chaque État Partie peut reconnaître, aux fins de l'achèvement d'un programme en enseignement supérieur ou de la poursuite d'études dans l'enseignement supérieur, en prenant en compte les législations des États Parties concernant l'accès, des études partielles ou des acquis antérieurs documentés ou certifiés obtenus dans un autre État Partie, à moins que des différences substantielles puissent être démontrées entre ceux-ci et la partie du programme d'enseignement supérieur à laquelle ils correspondraient dans l'État Partie où la reconnaissance est demandée. À défaut, il suffit qu'un État Partie permette à un individu faisant valoir des études partielles ou des acquis antérieurs documentés ou certifiés dans un autre État Partie d'obtenir une évaluation de ceux-ci à la demande de l'intéressé.
2. L'accomplissement partiel, documenté ou certifié, de programmes d'enseignement supérieur dispensés grâce à des modes d'apprentissage non traditionnels reconnus, soumis à des mécanismes d'assurance qualité comparables et considérés comme relevant du système d'enseignement supérieur d'un État Partie, sera évalué conformément aux règles et règlements de ce dernier, ou de l'une de ses unités constituantes, selon les mêmes critères que ceux applicables aux études partielles accomplies par des modes d'apprentissage traditionnels.
3. L'accomplissement partiel, documenté ou certifié, de programmes d'enseignement supérieur dispensés dans le cadre d'une éducation transfrontalière, de diplômes conjoints internationaux ou de tout programme conjoint entrepris dans plusieurs pays, dont au moins un État Partie à la présente Convention, sera évalué conformément à la législation de ce dernier, ou de l'une de ses unités constituantes, selon les mêmes critères que les études partielles accomplies dans le cadre de programmes suivis dans un seul pays.

Article VII. Reconnaissance des études partielles et des qualifications des réfugiés et des personnes déplacées

Chaque État Partie prend les mesures nécessaires et possibles, dans le cadre de son système éducatif et en conformité avec ses dispositions constitutionnelles, législatives et réglementaires, pour élaborer des procédures raisonnables permettant d'évaluer équitablement et efficacement si des réfugiés et des personnes déplacées remplissent les conditions requises pour l'accès à l'enseignement supérieur, la poursuite de programmes d'enseignement supérieur complémentaires ou la recherche d'opportunités d'emploi, y compris lorsque les études partielles, les acquis antérieurs et les qualifications obtenus dans un autre pays ne peuvent être attestés par des documents.

Article VIII. Informations pour l'évaluation et la reconnaissance

1. Chaque État Partie doit mettre en place des systèmes transparents permettant une description complète des qualifications et des résultats des apprentissages délivrés sur son territoire.



2. Chaque État Partie, dans la mesure du possible, en fonction de sa situation et de sa structure constitutionnelles, législatives et réglementaires, doit mettre en place un système objectif et fiable pour l'homologation, la reconnaissance et l'assurance qualité de ses établissements d'enseignement supérieur, afin de favoriser la confiance dans son système d'enseignement supérieur.
3. Chaque État Partie doit créer et maintenir un centre national d'information ou des entités similaires afin de donner accès à des informations pertinentes, exactes et actualisées concernant son système d'enseignement supérieur.
4. Chaque État Partie doit encourager l'utilisation des technologies pour garantir un accès facile aux informations.
5. Chaque État Partie doit :
 - (a) donner l'accès à des informations dignes de foi et exactes sur ses systèmes d'enseignement supérieur, ses qualifications, l'assurance qualité et ses cadres de qualifications, le cas échéant ;
 - (b) faciliter la diffusion et la disponibilité d'informations précises sur les systèmes d'enseignement supérieur, les qualifications de l'enseignement supérieur et les qualifications donnant accès à l'enseignement supérieur des autres États Parties ;
 - (c) fournir des conseils et des informations, le cas échéant, en matière de reconnaissance, notamment en ce qui concerne les critères et procédures d'évaluation des qualifications, et l'élaboration de matériels pour de bonnes pratiques en matière de reconnaissance, dans le respect des lois, règlements et politiques des États Parties ; et
 - (d) fournir dans un délai raisonnable des informations adéquates sur tout établissement relevant de son système d'enseignement supérieur, ainsi que sur tout programme géré par ces établissements, en vue de permettre aux autorités compétentes des autres États Parties de déterminer si la qualité des qualifications délivrées par ces établissements justifie leur reconnaissance dans l'État Partie où cette reconnaissance est demandée.

Article IX. Évaluation des demandes

1. En première instance, la responsabilité de fournir les informations adéquates incombe au postulant, qui doit les fournir de bonne foi.
2. Chaque État Partie s'assure que les établissements relevant de ses systèmes d'enseignement supérieur fournissent, dans la mesure du possible, sur demande, dans un délai raisonnable et gratuitement, des informations pertinentes au titulaire d'une qualification à l'établissement ou aux autorités compétentes concernées en matière de reconnaissance de l'État Partie où la reconnaissance est demandée.
3. Chaque État Partie doit veiller à ce que l'organisme qui réalise une évaluation en vue d'une reconnaissance justifie pour quelles raisons une demande ne remplit pas les conditions ou quelles différences substantielles ont été identifiées.

Article X. Informations sur les autorités compétentes en matière de reconnaissance

1. Chaque État Partie désigne officiellement au depositaire de la présente Convention les autorités compétentes pour statuer en matière de reconnaissance dans sa juridiction.
2. S'il existe des autorités centrales compétentes en matière de reconnaissance dans un État Partie, elles sont immédiatement liées par les dispositions de la présente Convention et prennent les mesures nécessaires pour en assurer l'application dans la juridiction dudit État Partie.
3. Lorsque ce sont des unités constituantes qui ont compétence pour statuer en matière de reconnaissance, l'État Partie fournit au depositaire un bref rapport sur sa situation ou structure constitutionnelle au moment de la signature ou lors du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, et de toute autre modification à la structure par la suite. En pareil cas, les autorités compétentes des unités constituantes concernées prennent



dans la mesure du possible compte tenu de la situation et de la structure constitutionnelles de l'État Partie, les mesures nécessaires pour assurer l'application des dispositions de la présente Convention dans la juridiction dudit État Partie.

4. Lorsque ce sont des établissements d'enseignement supérieur ou d'autres entités qui ont compétence pour statuer individuellement en matière de reconnaissance, chaque État Partie ou unité constituante, selon sa situation ou structure constitutionnelle, doit communiquer le texte de la présente Convention à ces établissements ou entités et prendre toutes les mesures nécessaires pour les inciter à l'examiner favorablement et à en appliquer les dispositions.
5. Les dispositions des paragraphes 2, 3 et 4 du présent article s'appliquent, *mutatis mutandis*, aux obligations incombant aux États Parties en vertu de la présente Convention.

Article XI. Conditions complémentaires pour l'admission à des programmes de l'enseignement supérieur

1. Lorsque l'admission à des programmes particuliers de l'enseignement supérieur est subordonnée à des conditions spécifiques, complémentaires aux conditions générales d'accès, les autorités compétentes de l'État Partie concerné peuvent imposer ces mêmes conditions spécifiques aux titulaires de qualifications obtenues dans d'autres États Parties ou peuvent évaluer si les postulants titulaires de qualifications obtenues dans d'autres États Parties remplissent des conditions équivalentes.
2. Lorsque, dans l'État Partie où elles ont été obtenues, les qualifications ne donnent accès à l'enseignement supérieur que si elles sont accompagnées d'attestations de réussite à des examens complémentaires, en tant que condition préalable à l'accès, les autres États Parties peuvent conditionner l'accès aux mêmes exigences ou offrir une alternative permettant de satisfaire à ces exigences supplémentaires au sein de leur propre système d'enseignement.
3. Sans préjudice des dispositions de l'article IV, l'admission dans un établissement déterminé de l'enseignement supérieur ou à un programme déterminé de cet établissement peut, selon des règles justes et transparentes, être limitée ou sélective.
4. En ce qui concerne le paragraphe 3 du présent article, les procédures d'admission doivent être conçues de telle sorte que l'évaluation des qualifications obtenues à l'étranger soit effectuée conformément aux principes de transparence, d'équité et de non-discrimination énoncés à l'article III.
5. Sans préjudice des dispositions de l'article IV, l'admission dans un établissement déterminé de l'enseignement supérieur peut être subordonnée à la maîtrise suffisante par le titulaire de la qualification de la langue ou des langues d'enseignement de l'établissement concerné, ou d'autres langues spécifiées.
6. Aux fins de l'admission à des programmes d'enseignement supérieur, chaque État Partie peut subordonner la reconnaissance des qualifications délivrées par un établissement d'enseignement étranger situé sous sa juridiction à des conditions spécifiques de sa législation et de ses règlements, ou de l'une de ses unités constituantes, ou à des accords spécifiques conclus avec l'État Partie d'origine de cet établissement.

SECTION V. STRUCTURES DE MISE EN ŒUVRE ET COOPÉRATION

Article XII. Structures de mise en œuvre

Les États Parties sont convenus d'appliquer la présente Convention par le biais des structures ci-après, ou en coopération avec elles :

1. les structures nationales de mise en œuvre ;
2. les réseaux de structures nationales de mise en œuvre ;
3. les organisations nationales, régionales et mondiales d'accréditation, d'assurance qualité de cadres de qualification et de reconnaissance des qualifications ;
4. la Conférence intergouvernementale des États Parties ;



5. les comités des conventions régionales sur la reconnaissance.

Article XIII. Structures nationales de mise en œuvre

1. Afin de faciliter la reconnaissance des qualifications de l'enseignement supérieur, les États Parties s'engagent à mettre en œuvre la présente Convention par l'intermédiaire d'organismes compétents, y compris des centres nationaux d'information ou des entités similaires.
2. Chaque État Partie indiquera au Secrétariat de la Conférence intergouvernementale des États Parties ses structures nationales de mise en œuvre et l'informerá de tout changement à cet égard.
3. Les structures nationales de mise en œuvre doivent constituer des réseaux et y participer activement.

Article XIV. Réseaux des structures nationales de mise en œuvre

1. Sous l'égide de la Conférence intergouvernementale des États Parties, les réseaux sont composés des structures nationales de mise en œuvre des États Parties, et doivent soutenir et aider à la mise en œuvre pratique de la présente Convention.
2. Les réseaux doivent fournir aux États Parties qui en font la demande un échange d'informations, un renforcement des capacités et un appui technique.
3. Les réseaux s'efforcent de resserrer la coopération interrégionale dans le cadre de la présente Convention et entretiennent des liens avec la Conférence intergouvernementale des États Parties.
4. Les États Parties peuvent participer aux réseaux régionaux établis dans le cadre des conventions régionales sur la reconnaissance ou peuvent constituer de nouveaux réseaux. La participation aux réseaux régionaux existants est subordonnée à l'accord des comités des conventions régionales sur la reconnaissance concernés.

Article XV. La Conférence intergouvernementale des États Parties

1. Il est établi une Conférence intergouvernementale des États Parties dénommée ci-après « la Conférence ».
2. La Conférence est composée de représentants de tous les États Parties à la présente Convention.
3. Les États qui ne sont pas Parties à la présente Convention, ainsi que les présidents des Comités des conventions régionales sur la reconnaissance, sont invités à participer aux sessions de la Conférence en qualité d'observateurs.
4. Les organisations internationales et régionales concernées ainsi que des représentants d'organisations gouvernementales ou non gouvernementales œuvrant dans le domaine de la reconnaissance des qualifications de l'enseignement supérieur peuvent également être invités à assister aux sessions de la Conférence en qualité d'observateurs.
5. La Conférence se réunit en session ordinaire au moins tous les deux ans. Elle peut se réunir en session extraordinaire si elle en décide ainsi ou à la demande d'au moins un tiers des États Parties. Elle doit avoir un programme de travail intérimaire pour ce qui est des activités entre les sessions. La Conférence présente un rapport à chacune des sessions ordinaires de la Conférence générale de l'UNESCO.
6. La Conférence se réunit pour la première fois dans un délai de deux ans à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention et à cette occasion adopte son Règlement intérieur.
7. La Conférence s'attache à promouvoir l'application de la présente Convention et veille à sa mise en œuvre en adoptant des recommandations, des déclarations, des modèles de bonnes pratiques ou tout autre texte subsidiaire pertinent au niveau mondial ou interrégional.



8. La Conférence peut adopter des directives opérationnelles à l'intention des États Parties à la présente Convention, en consultation avec les comités des conventions régionales sur la reconnaissance.
9. La Conférence doit soutenir le suivi des activités de contrôle et d'établissement de rapports aux organes directeurs de l'UNESCO sur la mise en œuvre de la présente Convention.
10. La Conférence doit coopérer avec les comités des conventions régionales sur la reconnaissance sous l'égide de l'UNESCO.
11. La Conférence doit assurer l'échange d'informations nécessaires avec les comités des conventions régionales sur la reconnaissance.
12. La Conférence examine pour adoption les projets d'amendements à la présente Convention en conformité avec l'article XXIII. Les amendements adoptés ne doivent pas contrevenir aux principes de reconnaissance transparente, équitable, opportune et non discriminatoire énoncés dans la présente Convention.
13. Le Secrétariat de la Conférence est assuré par le Directeur général de l'UNESCO. Le Secrétariat établit la documentation de la Conférence ainsi que l'ordre du jour provisoire de ses réunions, et il veille à l'exécution de ses décisions.

SECTION VI. DISPOSITIONS FINALES

Article XVI. Ratification, acceptation ou approbation par les États membres

1. La présente Convention est soumise à la ratification, à l'acceptation ou à l'approbation des États membres de l'UNESCO et du Saint-Siège, conformément à leurs procédures constitutionnelles et législatives respectives.
2. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés auprès du Directeur général de l'UNESCO.

Article XVII. Adhésion

1. La présente Convention est ouverte à l'adhésion de tout État non membre de l'UNESCO mais membre des Nations Unies qui est invité à y adhérer par la Conférence générale de l'UNESCO.
2. La présente Convention est également ouverte à l'adhésion des territoires qui jouissent d'une complète autonomie interne, reconnue comme telle par l'Organisation des Nations Unies, mais qui n'ont pas accédé à la pleine indépendance conformément à la résolution 1514 (XV) de l'Assemblée générale et qui ont compétence pour les matières dont traite la présente Convention, y compris la compétence de conclure des traités relatifs à ces matières.
3. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général de l'UNESCO.

Article XVIII. Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur trois mois après la date du dépôt du vingtième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, mais uniquement à l'égard des États Parties qui ont déposé leurs instruments respectifs de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion à cette date ou antérieurement à celle-ci.
2. La présente Convention entre en vigueur pour tout autre État Partie trois mois après le dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion par celui-ci.

Article XIX. Relations entre les États Parties à la présente Convention et les Parties aux conventions régionales sur la reconnaissance et aux autres traités

1. La ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion à l'une des conventions régionales sur la reconnaissance ne constitue pas une condition préalable à la ratification, l'acceptation, l'approbation ou l'adhésion à la présente Convention.
2. Les États Parties à la présente Convention :



- (a) encouragent le soutien mutuel entre la présente Convention et les autres traités dont ils sont Parties, en particulier les conventions régionales sur la reconnaissance ;
 - (b) prennent en compte les dispositions pertinentes de la présente Convention lorsqu'ils interprètent et appliquent les conventions régionales sur la reconnaissance auxquelles ils sont Parties ou lorsqu'ils souscrivent à d'autres obligations internationales.
3. Rien dans la présente Convention ne peut être interprété comme modifiant les droits et obligations des États Parties au titre des conventions régionales sur la reconnaissance et de tout autre traité auxquelles ils sont parties.
 4. Afin d'assurer une interaction cohérente entre la présente Convention, les conventions régionales sur la reconnaissance, tout autre accord bilatéral ou multilatéral pertinent, et tout autre traité ou convention existant ou futur dont un État Partie à la présente Convention serait ou pourrait devenir Partie, aucune disposition de la présente Convention ne peut être considérée comme dérogeant aux dispositions plus favorables à la reconnaissance, en particulier les dispositions relatives aux centres nationaux d'information, aux réseaux et aux différences substantielles.

Article XX. Régimes constitutionnels fédéraux ou non unitaires

Reconnaissant que les accords internationaux lient également les États Parties indépendamment de leurs systèmes constitutionnels, les dispositions ci-après s'appliquent aux États Parties ayant un régime constitutionnel fédéral ou non unitaire :

- (a) en ce qui concerne les dispositions de la présente Convention dont l'application relève de la compétence du pouvoir législatif fédéral ou central, les obligations du gouvernement fédéral ou central seront les mêmes que celles des États Parties qui ne sont pas des États fédéraux ;
- (b) en ce qui concerne les dispositions de la présente Convention dont l'application relève de la compétence des unités constituantes d'un État Partie telles que provinces, États, comtés ou cantons, qui ne sont pas, en vertu du régime constitutionnel de la fédération, tenues de prendre des mesures législatives, le gouvernement fédéral portera, si nécessaire, lesdites dispositions à la connaissance des autorités compétentes desdites unités constituantes avec son avis favorable pour adoption.

Article XXI. Dénonciation

1. Tout État Partie a la possibilité de dénoncer la présente Convention à tout moment .
2. La dénonciation est notifiée par un instrument écrit déposé auprès du Directeur général de l'UNESCO.
3. La dénonciation prend effet douze mois après réception de l'instrument de dénonciation. Elle ne modifie en rien les obligations découlant de la présente Convention, dont l'État Partie dénonçant est tenu de s'acquitter jusqu'à la date à laquelle le retrait prend effet.
4. La dénonciation de la présente Convention ne produit pas d'effet à l'égard :
 - (a) des décisions de reconnaissance déjà reconnues en vertu de la présente Convention ;
 - (b) des évaluations de reconnaissance encore en cours en vertu de la présente Convention.

Article XXII. Fonctions du dépositaire

Le Directeur général de l'UNESCO, en sa qualité de dépositaire de la présente Convention, informe les États membres de l'Organisation, les États non-membres de l'Organisation visés à l'article XVII ci-dessus, ainsi que l'Organisation des Nations Unies, des points suivants :

- (a) du dépôt de tous les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion prévus aux articles XVI et XVII ;
- (b) des dénonciations prévues à l'article XXI ;



- (c) des amendements à la Convention adoptés conformément à l'article XXIII et de la date proposée pour leur entrée en vigueur conformément à l'article XXIII.

Article XXIII. Amendements

1. Tout État Partie peut, par voie de communication écrite adressée au Directeur général, proposer des amendements à la présente Convention. Le Directeur général transmet cette communication à tous les États Parties. Si, dans les six mois qui suivent la date de transmission de la communication, la moitié au moins des États Parties à la Convention donne une réponse favorable à cette demande, le Directeur général présente cette proposition à la session suivante de la Conférence intergouvernementale des États Parties pour discussion et éventuelle adoption.
2. Les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers des États Parties présents et votants.
3. Les amendements à la présente Convention, une fois adoptés, sont soumis aux États Parties pour ratification, acceptation, approbation ou adhésion.
4. Pour les États Parties qui les ont ratifiés, acceptés, approuvés ou y ont adhéré, les amendements à la présente Convention entrent en vigueur trois mois après le dépôt des instruments visés au paragraphe 3 du présent article par les deux tiers des États Parties. Par la suite, pour chaque État Partie qui ratifie, accepte, approuve un amendement ou y adhère, cet amendement entre en vigueur trois mois après la date de dépôt par l'État Partie de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.
5. Un État qui devient État Partie à la présente Convention après l'entrée en vigueur d'amendements conformément au paragraphe 4 du présent article est, faute d'avoir exprimé une intention différente, considéré comme étant :
 - (a) État Partie à la présente Convention ainsi amendée ; et
 - (b) État Partie à la présente Convention non amendée à l'égard de tout État Partie qui n'est pas lié par ces amendements.

Article XXIV. Enregistrement auprès de l'Organisation des Nations Unies

Conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, la présente Convention sera enregistrée auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies à la requête du Directeur général de l'UNESCO.

Article XXV. Textes faisant foi

La présente Convention est établie en anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe, les six textes faisant également foi.

**CÓNFÓRM CU
ORIGINALE**

